પ્રોગ્રામ

પંજાબની પ્રખ્યાત ગાનારી

અને નાચનારી

મીસ ઇદનજાંનનો જલસો

રવીવાર તા, ૩૦ ઓગસ્ટ ૧૯૨૫

ઠે. ધીકાંટા ભારતભુવન થીએટર-અમદાવાદ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

કરીમબક્ષ જુમાભાઈ સીંપવાલા.

મુકામ-ધીકાંટારોડ ભારતભુવન થીએટર-અમદાવાદ

(સર્વ હક્ક પ્રસીધ્ધ કર્તાને સ્વાધીન છે)

બુક જ્યુબીલી એડવોકેટ પ્રેસમાં વાડીલાલ બાપુલાલ શાહે છાપી ઠે. ધીકાંટા જેસીંગભાઈની વાડી અમદાવાદ

પ્રત ૧૨૫ આવૃતિ પહેલી સને ૧૯૨૫

મુલ્ય ૦—૩—૦

મીસ ઇદનજાનનો જલસો

૧

(રાગ ખ્યાલ મુલતાની)

હેરી હેરી આલીરી ઇન દુરજન લુકવાસે કાહે કહું
જીન મોરા તોરા બીચ ઝગડા ડાલ રાખો
ફીર અબ કેસે મોરા તોરા મીલના હો
એક આંખ લાડવાવારે ઓર દુસરી આંખ મીલજા
ઇસ નગરીકે એસેહી ભટ પડો
ડરીયે ઇન્કે આખનસે શોખ રંગ બાલમ મોરા એ
સુરજન

૨

(રાગ ઠુમરી પીલો)

કાના મુખસે ન બોલે બાજુ બંધ ખોલે
ચંપા કલી મોતીયનકી માલા ધીરે ધીરે ખોલે

મોરી નરમ કલઇયા દુખત કાના કાહે કો મરોરે
જીત જાઉમેં ઉતજાએ સાંવરીયા એડા એડા ડોલે
ઇસ ગડડીમેં કાના કાહે ધરો બાર બાર હીંડો ટટોલે

૩

[ગઝલ દાદરા]

ડાફુલકી તરેહ આજ જો બલ ખાયે હુવે હો
માલુમ હુઆ ગેરકે બહેકાયે હુએ હો
ક્યું ટેડી નજર આજ હે ક્યા દીલમે ઠેઠાની
મુ સુરખ હે ગરમાયે હો યા જોશે જવાની
ક્યા ગેરને કુછ આગ લગાઈ મેરે જાની
તે વરસે નમાયા હે કે ભડકાએ હુવે હો
જાન નહી રહેનેકા સદા એક જમાના
આજ ઓર હે કલ ઓર નહી ઇસ્કા ઠીકાના
ચંદ રોઝમેં જાયગા યે હુસ્ન રવાના
જીસપે હમેરી જાન તુમ ઇતરાયે હુવે હો
અલ્લા કરે આપકી આશક હો કીસીપર
ફીર ઉસકે સીવા ચેન ન આએ તુમે દમભર
માલુમ હો તબ ઇસ્ક ઇસે કહેતે હે દીલબર

જબ મેરી તરાં તીરે સીતમ ખાયે હુવે હો
ઉસ શોખને દેખાજો મુઝે મુઝતીરાં હેરાન
ફરમાયા જમાલ આપ હે ક્યું ઇતને પરેશાન
હો આજકી શબ હોંગે હમ આપકે મહેમાન
અરમાન ન બાકી રહે તરસાયે હુવે હો

૪

(રાગ ગઝલ મુગલઈ)

હે તબીયત જબસે ઝુલફે યાર પર આઇ હુઇ
દીલપે રેતા હે સદા ગમકી ઘટા છાઇ હુઈ
આમદ આમદ હે કીસી સઇયાદ ગર બે દાદકી
શાખે ગુલપર બુલબુલે ફીરતી હે ગભરાઇ હુઇ
ક્યા ઉડા લાઇ સબ અમ્બર શમીમેં જુલફે યાર
ફીરતી હે વાદે સબા ક્યું આજ ઇતરાઇ હુઈ
હોગીયાહે ક્યા તુમે પહેલે તો સીધે સાદે થે
સચ કહો યે શોખીયાં કીસકી હે સીખલાઇ હુઇ
જેઠ અછા હે મેર તકદીર ઉનકી ઝુલફેકા

૫

યે બી બલખાઇ હુઇ હે વો બી બલખાઇ હુઇ
કતલે આશકકે લીયે સું મ્યાનસે નીકલી હે તેગ
જીસ તરેહ નીકલે દુલ્હન ડોલેસે શરમાઇ હુઇ

૫

(પાટ)

જાઓ સખી પીયાંકો લે આવ શામકો
મોરે અંગનવામેં
આજ શોચ મનમે કરત હે પ્યારી રોજ
પિયા તુમસે મીલત હે પ્યારી
હીલકી લગીકો બુઆવ લે આવ કહીસે
ઢુંઢલાવ પિયરવાકો
જાઓ સખી પિયાકો લે આવ

૬

(ઠુમરી)

કેસી બનસીયા બજાઈ મોરી સુધ બીસરાઇ
ઘરકા કારબાર ન સુજે જો બનસીયા સુનવાઇ
અલો મહેરમાં જલ ભરનેકો હમ જલ ભરને આઇ
જીન જીન સુની પ્રેમકી બનસીયા વોહી નાર ઠગાઇ

૭

[ગઝલ કવાલી]

કીસીકે ગમમેં મરજાનેકા ઉલફત નામ રખ્ખાહે
તબીયત કે બીગડનેકા મોહબ્બત નામ રખ્ખાહે
ફન અછી શકલવાલોકો ખુદા સમજે ખુદા સમજે
દીલોકો ઝખમી કરનેકા નજાકત નામ રખાહે
જો દીલકો છીન લે જાએ ઉસે હેં દીલરૂબા કહે તે હે
જમાને ભરકે કાફરકા કહીં બુત નામ રખ્ખા હે
હસીન જીસસે બીગડ જાએ ઉસે કહેતે હેં મજનુ હે
વફાસે દર ગુજર જાનેકા ગૈરત નામ રખ્ખા હે
જો હાલે દીલ બ્યાં કરનેકો આશકને ઝબાં ખોલી
તો ઉસ બે રહેમતને ઇસકા શીકાયત નામ રખ્ખા હે

૮

(ગઝલ કવ્વાલી)

આયે ગુબ્ત દેખ ઇશ્કકી ઉનકો ખબર ન હો
દીલમેં હજાર દરદ ઉઠે આંખ તર ન હો
એક ફુલહે ગુલાબકા આજ ઉનકે હાથમે
ધડકા યે હે મુઝે કે કીસીકા જીગર ન હો

મુદ્દત કે બાદ પાઈ હે હમને શબે વીશાલ
દો ચાર બરસતો ઇલાહી સહર ન હો
આયે જો મલકલ મોત વખ્તેની જામે
મેં ખુશ હુઆ કે યારકા યે નામાબર ન હો

૯ (ગઝલ)

યે હુવાહે આલશી ઇશ્કમે મેરી તરે તું જલા કરે
ન નશાબવો તુજે બેઠના તેરે દીલમે દ દ ઉઠા કરે
લોટે હો ખુલી ઓર ચશ્મેતર ફેલી લબ્પે નાલા હો
સો જેગર

હાં મેરી તલાશમે દરબદર તું પકડકે દીલકો ફરા કરે
રહે નાશુશાદ રકીબ બી ન ખુદા દેખાએ ઉસે ખુશી
ન નસીબ શરબતે વસ્લ હો સદા ઝેર ગમતું પીયા કરે
ઉદુકા ખાના તબાર હે શદા ઉસકા બખ્ત સીયારહે
તેરા ઉસ્કા યું ન નીબાર હો ફીરાક જલ્દ ખુદા હે
તુજે હુર ઘડી કો મેરી લગેન રહે ફીકરમે તું હો તાજન
તું જે નીંદ આએ ના ફીજરમે પડા શબકો તારે ગીના કરે
આયે ખેરસે ફીર વો, ખેર દીન તુંજે ચેન આએ ન
તાજ બીન
ન ગલેસે તુજકો લગાઉ મેં મેરી મીબાતે તું કીયા કરે

૧૦

(ગઝલ-દાદરા)

કર લીજો વાયદા આજતો બોસો કનારકા
દીલ તોડતે હો કયું કીસી ઉમ્મીદવારકા
કયા કયા હુસીન સુરતે મીટ્ટી મેં મીલ ગઈ
બાકી રહા નીશાન કીસી નામદારકા
જીસ ગુલસેથી ઉમ્મીદ વહાયગા
લાકે રૂલ ગુલ કર ગયા ચીરાગ વો મેરે મજારકા
અકબર ખુદાકે સામને યું હી ચલે ચલો
ફરીયાદ લબ્પે હાથમેં દામન હો યારકા,

૧૧

તરાના એમન

તાનારે તાનારે દાની દેર દેર દાની
ઓદાની ઓદાની તાનારે તાદારે દાની
યાલાલી યાલાલી યાલાલુંમ યાલાલુંમ દાની
નીત્તારે તદરે દાની—

૧૨

ગઝલ પહાડી

દેખીયે ગમમેં તેરે જાન રહે યા ન રહે
એક શબ ભર તેરે મહેમાન રહે યા ન રહે
ચાંદની રાતહે ઔર યાર બના હે સાકી
અબ તો પી લેતા હું ઈમાન રહેયા ન રહે
દેહર કાબાકો ગયે ઔર બુતકો કીયાથા સીજદા
દીલ કા ફેર ભી મુસલમાન રહે યા ન રહે
આખરી રાત હે દીલ ખોલકે મીલલે મુજસે
કલ ખુદા જાને યા સામાન રહે યા ન રહે

૧૩

ગઝલ—દેસ

છા રહી કારી ઘટા જીયા મોરા લહેરા યેહે
સુનરી કોયલ બાવરી તું કયું મલ્હાર ગાય હે
આ પપૈયા આ ઇદિર મેં ભી સરાપા દરદહું
આમ પર કયું જમ રહા મેં ભી તો વેસી જરદહું
ફરક ઇતનાહે કે ઉસ્મેં રસહે મુજમેં હાયરે
બઢગયા જો સે જનું વહેસત ગલેકા હાર હે

૧૦

અબ કહાં જાઉં કદમ તકભી ઉઠાના બાર રહે
ઉલફતે ગેસું એ જાન બેડીયાં પેના એહ
સારે આજારૂસે બઢકર ઇશ્કકા આજાહહે
આફ્તું મે જાનોદીલકા ડાલના બેકારહે
બેવફાસે દીલ લગાકર કયા કોઇ ફલ પાયેહે
કાલે બાદલ છારહેહે લહેરાયેહે જ્યા મોરા
મેં અકેલી સેજપર કયું કર ગુજારૂં આયે પીયા
ઉસપે બીજલી કડક આફતપે આફત હાય હે

૧૪

મીનલ મોજાર

પાળો પ્રજાને પુત્ર સમ તે દેવ સમ પૂજાય છે
યશ ગાન એવા નૃપતીઓના દેવતાઓ ગાયછે
જગતમાં પાલે પ્રજાની પ્રીત નૃપ એ જાણે—
ધરમની રીત
જે ન્યાય આપે સીખવે રાજા થયા તે યોગ્ય છે
જગતમાં પાલે પ્રજાનું હીત નૃપ એ જાણે
ધરમની રીત
અફસોસ છે પણ એટલો કે કોઇસે ન કામના
રાજા બધા ધરમો ભુલી રાજા કહ્યા એક નામના

૧૫

(નાચ ગાના—પસ્તો)

ગુલશ્દે પે જુલ્ફે બાંધે કતાર દઈ
અસ્તર ગીર દવાડા માબુબઈ ગુલે અનાર દઇ
તોબા તોબા

જુલ્ફે લટકાકે વો જીસદમ સુખે બજાર ચલા
શોર હર સિતમ હુઆ માર ચલા માર ચલા
સાનેમે જુલ્ફ, ઝુલ્ફમેં દીલ, દીલમે હસરતે બાકી
ઈતના તો બોજ સરપે ન જાકત કહાં ગઇ
ગુલશ્દે પે જુલ્ફે બાંધે કતાર દઈ
અસ્તર ગીર દવાડા માબુબઈ અનાર દઈ—
તોબા તોબા

